

SZÁVAI ATTILA

Tragé-dia

Van itt egy tekercs a kezemben, amit rendszeresen megnézek, miközben szépen tartom felfelé a konyhában égő villanykörte irányába. Negyven wattos, szépen mutat minden kontrasztot. Ezen a kockán éppen Galkovics Éva van. Áll szépen, mint céllövöldében a vattahajú babák. A dia egy történetet mesél el.

Miután ifjabb Galkovics Éva kifizette a kosár tartalmát a közértben, megjegyezte magában, hogy olyan a hangulata, mint egy vödör ázott vattáé. A disznó miatt volt, a disznó miatt, aminek fiú létére a Rozi nevet adták. Galkovics Éva nem szerette a lébec dolgokat, ha például gyógyszertárba ment kiváltani a receptet, elvárta, hogy jó erős gyógyszerszag legyen a helyiségben, hogy még az egészséges embernek is megjöjjön a kedve egy-két levél antibiotikumhoz. A hetven éves nő nem volt sose beteg, de csak akkor érezte biztonságban magában az életet, ha volt otthon a fiókban néhány doboz kötszer, sebbenzin, gyógyszer fekélyre, ami nincs, de bármikor beüthet a ménkő.

Galkovics Éva többek közt nagy híve a reformkonyhának is, különösen a kísérletezés tetszik neki a konyhai munkák közül, a mi mivel: rántott hús vattacukorral, cévitaminos halászlé, alma, párolt macskaszem, cipőfertőtlenítős lecsó, meg ilyes-mik. A férje megeszik mindent, a legmerészebb dolgokat is rá lehet bízni, ha kóstolásról van szó, mivel hetvenkettőben belecsapott a villám, mikor viharban kaszálta a kukoricaszárat, és a nagyfeszültség kicsapta benne az ízlelőbimbókat. Azóta mindegy mit raknak elé, csak azt érzi, hideg-e, vagy meleg. Melegen még a döglött macskát is megenné, ha azt mondanák, sült oldalas. A hírhedt Galkovics házba és környékére valamiért gyanúsán sokat csap a villám, pedig Éva szerint csalánba nem kellene. Egyszer, mikor kiváltképp lelkes volt a Galkovicsban a nemi ösztön, virágot szeretett volna venni Évának, erre megkérdezte az eladó, hogy melyik növényről jut eszébe legintenzívebben a felesége; elsőre a légyevő virág jutott eszébe, vagy a kaktusz. Ám mivel ezek közül egyiket sem tartottak, hát azt mondta ki hangosan, hogy bazsalikom, egy csokor bazsalikom. Miután megtörtént a virág átadása, otthon a konyhaközépen, Éva nekirontott az öregnek, hogy nem most kellene iparkodnia, hanem akkor kellett volna, mikor gyereket akart. Egy csokor bazsalikom nem ugyanaz, mint egy unoka, egy szép kövér kisgyerek, ahogy játszik a bentontörmeléken az udvar szélén. Nem. És, hogy az öreg lássa is a szigort az Évában, pláne a teljesen meddő, kiszáradt romantikát, odadobta a disznónak a csokor bazsalikomot.

Egy reggel arra ébredt a Galkovics család maradéka, akik a faluban maradtak, hogy szükségük van a kábeltévére. Nemrég becsapott a fészerbe a villám, be a disznók közé, sőt a szabadon lifegő vezetéken bement a fagyasztóládába is, ami hál' Istennek üres volt. Viszont az egyik disznó röhögő görcsöt kapott, az állatorvos

szerint meg szívrohamot, azért fetrenget. Galkovics Éva nem bírta egykönnyen feldolgozni a disznó halálát, így hamar feldolgozta a család a póruul járt állatot, mondhatni, náluk nem a biztosítékot verte ki a vihar, hanem kicsapta a disznót, leverte. Többféle tekintetben is biztosíték volt az állat.

Az állatorvos azt javasolta Évának, hogy nézzen sokat tévét, hogy ne kelljen annyit gondolni a disznóra. Éva erre: hogy a tokaszalonnába ne gondolna folyamatosan a disznóra, még most is tisztán emlékszik, amikor hazahozta hátikosárban a vásárból, az ura meg mondta neki, úgy nézel ki, mint egy sánta turista, aki nem szalámit visz enni, hanem még azt, ami jóval a szalámi előtt van. A malac is az állatorvos ötlete volt. Szerinte, ha jobbak az állat-ember arányok a háznál, mármint darabra, kiegyensúlyozottabbak a lehetőségek is, plusz a világszemlélet is túlmutathat a kukoricáson, ami mögé a házat építették. Tehát volt az Éva, a férje, a süketnéma házőrző kutya, aztán a disznó. Egál.

Estéknként együtt nézték a kábeltévét. Egészen belejöttek. Eleinte az üres kábelt figyelték, ahogy lóg ki a falból, és belegondolták, hogy Hozé elveszi feleségül Huanítát, vagy hogy Diégó éppen veri a hajszárító kábelével Donnát a fürdőszobában. Mikor egyszer átment Évákhoz véletlenül a szomszéd, azt tanácsolta nekik, hogy kevésbé kell megerőltetni a fantáziát, ha a kábel végére tévét is dugnak, utána már nem kell gondolkodni, csak nézni a kékes villogást, mint ebihalak a teliholdat. Hogy senki sem maradjon üres lelkiismerettel, bekötötték a disznónak és a kutyának is a kábeltévét, ne csak az evolúcióra gondoljanak, menjen beléjük némi széles látókör is. Különösen a süketnéma házőrzőre lett kedvező hatással a kábeltévé éjszakai adása. A disznóban nem hagyott különösebb benyomásokat a tévé, még a sorozatokat sem nézte olyan nagy kedvvel, mint a derék eb. Csak akkor volt túl aktív napokig, mikor az egyik főzős tévéműsor stábja ellátogatott egy hamisítatlan falusi disznótorba. Na, szegény Roziban egyből megfeszült a szalonna, mikor látta, hogy mennek a nagykéssel az ól felé. Mikor belegondolt, hogy ő is lehetne ott a disznó helyébe, összerendezte benne a gerincvelő, pedig sokszor mondta neki a Galkovics, mikor kiment az ól mögé hugyozni, hogy ne visíts Rozi, előbb-utóbb így is, úgy is koleszterin lesz belőled, tehát akár infarktus is lehetsz bennem, ha jól reinkarnálsz magad. Tehát szépen ment a műsor a tévében, a képernyőn éppen a böllér gyalogolt az ól felé. Mivel szerette Rozi a barkácsolós műsorokat is, először azt hitte, illetve remélte, hogy a böllér csak barátilag ment el a házhoz, hogy a nagykéssel megigazítson néhány lógó zsanért a disznóólon. De nem. Gyanús volt Rozinak, hogy a zsanér megigazításához nem kell kihúzni a lábainál fogva a disznót. Fontos még, ha már itt Rozizzuk szét a történetet, hogy a Rozi, az fiú disznó, vagy ahogy Éva néni szokta mondani, az egyetlen férfi a háznál. Ezt mindig akkor mondja, amikor szép dali mediterrán férfiakat mutogatnak a sorozatban, ahogy szépen gyalognak, vagy sétáltatják a lovat a tengerparton. Az öreg Galkovics szerint mediterrán típusú házasság alakult ki közte és Éva közt, nem azért mert szép forró, hanem mert elég hangos. A kábeltévé arra is jó az öreg Galkovics szerencséjére, hogy nem csak azt látja az Éva, hogy a kiskertben a saját lábára viszi a kapálógépet, vagy a kukoricaszárat kaszával vágja ki, hanem nézi a jó utazásos műsorokat és nagyokat lehet olyanokra gondolni, hogy Éva felül a buszra, elutazik valami szép tengerpartra, ahol dali férfiemberök sétáltatják lovaikat.